

Пісня Йосипа

Ігор Жук

Ти знаєш, Маріє - наш Син мені нині приснився
Так гарно, що я й не прокинувся посеред ночі...
Він був біля Бога, а Бог мені в очі дивився -
І були у Бога, Маріє, Ісусові очі.

Ми довго мовчали - я просто не знав, що сказати,
А Син підійшов, і обняв мене міцно, як завше...
І час зупинився - я міг все життя так стояти, -
І Бог відійшов, так ні слова мені й не сказавши...

Ти знаєш, Маріє, Він вже трішки сивий на скронях,
Так само худий - правда, щоки ледь-ледь налилися...
Я брав Його руки - там були ті діри в долонях... -
Ще, каже, ночами болять, але вже затяглися...

А далі пішли ми таким несподіваним садом -
Я знав, що то рай, та його уявляв так наївно!.. -
Стояла там церква з якимсь наче римським фасадом,
І в ній - твій портрет із маленьким Ісусом... Так дивно!

Шкода, що не бачила ти неймовірну ту фреску! -
Я знаю, є добрі майстри, та подумати - хто ж з них?..
Я тесля, Маріє. Я вмію тримати стамеску -
Та пензель в тій церкві тримав не звичайний художник!..

Вже й сон закінчився, а я, затиснувши повіки
Усе намагався спинити хоч тінь тої мрії...
Сірілось... Ти спала.
Я був ще твоїм чоловіком -
Та вже потихеньку Тобі помолився, Маріє...

14.01.2004